

Vincent's Steensen og Anne Holck til Stensgaard

Landsdommer Vincents Steensen til Steensgård og hustru Anne Holck. Sidstnævnte skal have deltaget aktivt i svenskernes bekæmpelse, men historierne herom er sagnagtige; hun døde i øvrigt selv få måneder efter manden, og begge blev, da krigen var endt, bisat i Snøde Kirke. Samme sted og ved samme lejlighed begravedes deres søn, ritmester Christian Ulrik Steensen, der afløste faderen som leder af Langelands forsvar. Det var dog ikke krigen, der slog den unge mand ihjel, han blev dræbt på gaden i København under stændermødet, der indledte enevældens indførelse. – Malerierne findes på Steensgård.

Ligesom Tilfældet var med flere andre under Svenskekrigen døde Adelsmænd, blev Vincents Steensens Lig meget længe staaende ubegravet. Saalænge Krigen varede, var der ingen Lejlighed til saadanne store stadselige Begravelser, som da hørte sig til. Dagen for Fredsslutningen døde hans Enke, Fru Anne Holck, paa Stensgaard (den 26. Maj 1660). Og hendes Kiste blev vel saa foreløbig hensat ved Siden af hendes Mands, indtil Forholdene kom lidt i Orden, og sømmelige Forberedelser til deres Begravelse kunde overkommes. Men inden det naaedes, skete endnu et brat Dødsfald i Slægten, idet den næstældste af deres dalevende Sønner, den 29aarige Ritmeste Christian Ulrik Steensen, den 23. Septbr. blev ihjelstukken paa Gaden i Kjøbenhavn. Saa blev der - antagelig i Oktober 1660 - foranstaltet en fælles Begraveshøjtid for dem alle tre i Snøde Kirke. Og selv om den dyre og vanskelige Tid neppe tillod stor Pragt, har der dog været draget med Sort og en anselig Forsamling tilstede om de tre Ligprædikener, saa det maa have været en meget lang Højtidelighed. Selve Prædikenerne ere ikke bevarede, men dog er Opskrift paa "Texterne over disse velbyrdige sal. Mennesker". Landsdommerens Ligprædiken var over Visdommens Bog 4 Kap. 17 - 20: De (ugudelige) see vel den Vises Endeligt, men de mærke ikke, hvad Herren tænker om ham, og hvorføre han bevarer ham etc. Over Fru Anne var Texten den 130. Psalme: Af det Dybe raaber jer, Herre, til Dig o. s. v., og over Ritmesteren ES. 56, 13 (nu 57,1): Den retvise omkommer, og der er Ingen, som lægger det paa Hjerte. Og efter enhvers Ligprædiken oplæstes, som Skik var, deres skriftlig forfattede Levnetsløb. Disse er gjemte til Nutiden i en eneste brøstfældig Opskrift. For paa een Gang at bevare dem, som de nok fortjene, og lade selve Samtiden tale om det hæderlige Eftermæle, der tilkommer Steensen og hans Hustru, skal meddelses her, ganske som de forligge, og som de læstes paa Begravelsesdagen.*

**Ritmesterens Levnetsløb bør ikke skilles fra Forældrenes og er i hvert Fald ikke langt. Det maa bemærkes, at de to Slægttavler ikke er mere fejlfri end mange andre ligenende.*

Vincent Steensen og Anne Holck til Stensgaard

1. Belangendis

Erlig och welbyrdig, nu salig hos Gud, Vincents Stenou, kongelig Mayestæts velbetroede Landsdommer, forordnede Krigscommissær paa Langeland och Befalingsmand offuer Tønsbiergs Prousti, hans adelig Biurd og Herkomst, Lifs og Lefnets christlig Fremdragelse och salig Endeligt och Afskeed herfra.

Da er denne s. Mand fød paa sin Fædernegaard Steensgaard her paa Landet Aar 1592 dend 1. May af Erlige, velbyrdige och Gudfryctige Forældre.

Hans Fader var Erlig och velb. Mand Hans Steensen til Steensgaard.

Hans Moder var Erlig och velb. Frue, Fru Margrete Basse af Sørup.

Hans Farfader var Erlig och velb. Mand Knud Steensen til Lundbygaard, kongl, Mayts. Befalingsmand paa Island.

Hans Farmoder var Erlig och velb. Frue, Fru Anne Lunge af Adtzerstrup.

Hans Farfader Fader var Erl. och velb. Mand och Ridder Hr. Peder Stenou til Hafnløfgaard, som var Erl. och velb. Mand Hans Steensen til Hafnløfgaard och Erl. och velb. Frue Fru Anne Laxmand af Fueltofte deris Søn.

Hans Farfader Moder var Erl. och velb. Frue Fru Karen Skinkel, som var Erl. och velb. Mand Hans Skinkel til Joenstrup och Erlig velb. Frue Fru Karen Urmand deris Datter.

Hans Morfader var Erl. och velb. Mand Erik Basse til Sørup.

Hans Mormoder var Erl. och velb. Frue Fru Anne Størle af Gaasevad.

Hans Morfaders Fader var Erl. och velb. Mand Basse Christophersen til Sørup, Landsdommer i Siælland, som var Erl. och velb. Mand Anders Basse af Tybjerggaard och Erl. och velb. Frue Fru Birgite Daa af Rafnstrup deris Søn.

Hans Morfaders Moder var Erl. och velb. Fru Margrete Basse, som var Erl. och velb. Mand Anders Basse af Tybjerggaard och Erl. och velb. Frue Fru Margrete Neb af Fulesang deris Datter.

Hans Mormoders Fader var Erl. och velb. Mand Peder Størle til Gaasevad, som var Erl. och velb. Mand Iffver Størle til Birchevad i Sverige och Erl. och velb. Frue Fru Edell Oxenstiern deris Søn.

Hans Mormoders Moder var Erl. och velb. Frue Helle Brodstrup, som var Erl. och velb. Frue Fru Helle Brodstrup, som var Erl. och velb. Mand Tyge Brodstrups og Erl. och velb. Frue Fru Helvig Straale deris Datter.

Videre denne s. velb. Mands adelige Herkomst at opregne, giøres iche fornøden, efterdi enhver noch er vitterligt hannem af god gammel och fornem Ridder og adelig Stamme baade paa Fædrene og Mødrene her udi Danmark at være fød och baaren.

Der nu Gud Allermægtigste havde velsignet hans s. Forældre med denne deris unge Søn, lode de hannem och strax ved det hellige Daabs Sacramente indlemmis udi den christen Kirke och offris Christo sin Frelser. Och kaldede Gud hans s. Fader fra hannem i hans unge Alder kunde taale nogen Undervisning och Optuctelse, haver hans s. Moder holdet hannem hiemme hos sig sielf med hans andre Sydsken och ved hæderlig och vellærd Mand H. Søffren, som siden blef Præst til Veterslef og Hem Sogne udi Siælland, ladet udi Gudsfrygt fornemmeligen och siden, hvad samme hans ringe Alder kunde medføre, at optugtes.

Der nu denne s. Mand var 7 Aar gammel, haver Erl. och velb. Mand Eyler Rud til Otterslef i Laaland, venligen af hans s. Moder begieret hannem over til Otterslef, hvilken hans Begiering, hun och bevilget, och kom til Otterslef den 14. Dec. 1599, hvor hannem blef forordnet hæderlig og høilærd Mand Hans Birk, under hvis Disciplin hand der paa Stedet continuerede sine studia udi 8 Aar.

Da hand nu formedelst stor Flid, som paa hannem blev anvendt, egen Vindskibelighed och gode Nemme hafde allerede efter sin Alder giort synderlig Profect udi hans Studeringer, da haver hans s.

Vincent Steensen og Anne Holck til Stensgaard

Moder for godt anseet at lade hannem reise ud af Landet, fornemme Stæder af besse, sine studia at continuere, och andre adelige exercitia at lære, och med sin fornævnte høylærde Præceptore, som hans Information bar betroet, med hinanden have begyndt udi Foraaret 1607 deris Reise igiennem Tydskland, Svitserland, Holland, Brabant, Flanderen, Engeland, Frankrig, Italien och det Kongelige Neapolis, och vaar en Tid lang paa hvert Sted, at besee udi forskrefne Lande, hvis værd var at besee, som der findis opskreffene med dend s. Mands egen Haand*.

**Nu findes paa Stensgaard kun den Stambog fra hans Rejseaar, hvori en Mængde Venner og Bekjendte paa mere eller mindre sirligt Latin har skrevet til Erindring, ofte med Tilføjelse af deres maledede Vaaben. Den viser, at Rejsens Orden ovenfor er angivet rigtig nok. I Tyskland opholdt han sig længst ved Universitetet i Marburg (1608 - 09); i Somren 1609 var han i Schweiz, derpaa halvandet Aar i Strasburg og Heidelberg. 20/4 1611 blev han indskreven ved Universitetet i Leiden, hvor han blev i tre aar, og hvor ogsaa hans Brødre Hans og Christopher kom 21/6 1613 (og senere 28/5 1650 hans Søn Hans). 1614 - 15 var han i England med Ophold baade i London, Cambrigde og Oxford. I Maj 1616 var han i Paris. Fra Italien findes intet Navn i Stambogen. Allevegne traf han Danske, bl. a. har baade Tyge Brahe og Casp. Bartholin skrevet venlige Ord i hans Bog.*

Och efter at hand nu vist hafde forsøgt sig udi fremmede Lande paa 11 Aars Tid och imidlertid beflittet sig paa hans adelige exercitia och Sprog, saa han berømmeligen derudi var øvet, haver hand efter hans kiere s. Moders Skrivelse begivet sig paa hjemreisen ind i Danmark och lykkeligen kommen til Steensgaard den 14. Sept. 1616, hvor hand med stor Glæde af sin kiere s. Moder och fornemme Slect er antagen, och hiemme hos hende paa nogen Tid forbleffuet.

Udi samme ar begaf sig til Kjøbenhafn och anholdt om Plads udi hans Mayts Cantzellie och strax af Kgl. May. funden capabel dertil och antagen for Cantzellie Junker, hvilken Bestilling hand troligen och vel betiente udi 1 Aar. Och imidlertid formedelst sin Flittighed och Troskab som hos hannem fantis, er bleven betroed af voris allernaadigste Herre och Konge, Kong Christian den Fjerde, høilovlig Ihukommelse, at være de bøibaarne unge Herrers Kammerjunker, hvilken Bestilling hand med stor Flid forestod udi 6 Aar.

Da den s. velb. Mand udi samme sin Tieneste var bleven tilsinds at begive sig udi den hellige Ecteskabs Stand, da haver han ud af Guds Raad och Forsiyn, Slect och Venners Villie och Samtycke bedet om Erl. ocg Velb. Jomfur Anne Holck, Erl och velb. Mands s. Ditlef Holck og Erl. og velb. Frue Fru Margrete Krabbe til Eskildstrup deris Datter, som hannem af forbemeldte hindis kiære s. Forældre bleff tilsagt udi i Kjøbenhafn den 13. Jul 1624. Siden forbleff hand udi forbemeldte Hæibaarne Herrers Tieneste indtil hans Brøllups Høitid, som bleff holdet udi Kiøge Søndagen efter Allehelgensdag, som indfaldt den 2. November Anno 1623, och have de leffuit tilsammen et meget christeligt, kiærligt och venligt Ectreskab udi 36 Aar 14 uger ringere en Dag.

I samme deris lifsalige och gudelige Ecteskab haffuer Gud dennem prydet och velsignet med 15 Børn, af hvilke hand de 5 før deris s. Fader til sig haffuer anammet, som vaar Erl. och velb. Hans Stenou, Erl. och velb. Henrik Stenou, Erl. ocg velb. Jomfru Anna Magdalene Stenou och tuende, som Herren kaldede før Fødselen. Och efter denne s. Mand er och en af hans Sønner udi Herren hensovet, som er tillige med hannem bestedt til Graven, som er Erl. och velb. Mand Christian Ulrik Stenou til Steensgaard. De andre 9, som igien lefve, er Erl. och velb. Mand Eiler Stenou til Steensgaard, Erl. och velb. Mand Hans Ditlef Stenou til Steensgaard, kgl. Mayt Generaladjutant, Erl. och velb. Mand Joachim Christopher Stenou, Erl. och velb. Mand Henrik Stenou, Erl. o. velb. Mand Erik Stenou och Erl. o. velb. Frue Fru Margrethe Stenou, s. Tygge

Vincents Steensen og Anne Holck til Stensgaard

Krusis til Balle, Erl. o. velb. Sophia Elisabet Stenou, Erl. o. velb. Jomfru Birgte Maria Stenou och Erl. o. velb. Jomfru Hildeborg Stenou. Gud dennem med sin gode Aand regiere, velsigne och naadeligen trøste.

Anno 1627 udi dend keiserlige Krig er denne s. Mand ud af hans kgl. Mayt. til Krigs Commissair her i Landet forordnet, hvilken Bestilling hand altid med stor Flid och Vindskibelighed paa Landsens Bedste haver forestaaet.

Anno 1638 den 13. Jun. er hand formedelst sin medbegafvede Visdom och store Forstand af høibemeldte hans kgl. Mayt. voceret til at være Landsdommer her paa Langeland och derfor er forskrefven til Kiøbenhavn, hvor hand gjorde sin Ed for høibemeldte hans kgl. Majestæt paa Slottet, hvilket hans høie Kald hand udi alle mulige Maader af yderste foormue troeligen og vel haver forrettet, saa hand derudi haver haft en god Samvittighed och en naadig Herre och Konning.

Anno 1643, der det Invasion och Indfald af de Svenske udi Jylland (skete) blef denne s. Mand af høibemeldte hans Majestæt igien forordnet til Krigs Commissair, saa vel som end i denne sidste Krig, och haver med stor Forstand, Flid og god Reputation til sin Dødsdag været Commissarius udi 32 Aar och Landsdommer udi 21 Aar.

Saadanne hans høitbetroede Bestillinger, som hannem udi Krigs og Freds Tid blev befalet, haver hand saaledes med største Manddom, Troskab och Forstand forrettet, at hans Majestæt sig det stedse haver ladet vel befalde och derfor af kongelig Naaade forlenet och stedse fra den Tid som tilforn med største Vindskibelighed saadanne hans høitbetroede Kald ved at forrette sig ladet være angelegen, och ladet sit tro och oprigtige Gemyt see imod sin Herre och Konge, idet hand haver vovet Liv och Blod imod sine Fjender for sit fædrene Land.

Hvad nu vidre denne s. Mands christlige Dyder, hvormed hand af Gud synderlig haver været begafvet (hvilke af hans Lefnet, Idræt och omgængelse have været at kiende) amlanger, da haver hand først och fremmest været en meget gudfrygtig Mand, som inderligen af hans gandske Hierte elskede Gud och hans hellige Ord, samt hans Ords Tjenere, hvis Forfremmere hand stedse haver været, ideligen brugt det høyværdige Alterens Sacramente, gierne hørt Guds Ord, och det med stor Andagt, icke blot for sig sielf udi Eenrum, men endoch daglig tillige med sin kiere Hustrue och Børn sampt sine Husfolk, dennem derved til Gudsfrygt holdte och med sit eget Exempel christelig foregik. Med sin kiere Hustrue haver hand lefvet meget kierlig och venlig, som alle, dennem kiendt hafver kundet eftersagt, och i Særdelis de faa Tider, Gud efter hans Afgang sparede hende Livet, det aldrig tilfulde haver vidst at udsige eller deris Skilsmisse derover at beklage.

Mod sine Børn haver hand været en meget mild och god Fader och haft et ret faderligt Hierte och Omsorg for deris Velfærd udi alle Maader.

Mod sine Ligemænd haver hand været meget venlig och fredsommelig, haver ingen misundt, hvad Gud dennem vilde unde, men med al Oprigtighed; Forstand, Troskab och Fromhed omgaaedis med enhver, holdt godt Venskab och Fromhed omgaaedis med enhver, holdt godt Venskab och Naboskab med alle, saa og gierne arbejdet paa Eendragtighed och Fordrag, ihvor hand fornem, nogen Tvist och Ueninghed kunde findis, och glædet sig over alle Folkes gode Velstand.

Mod sine Indermænd, enten de vare hannem fremmede eller hans egne Tienere, haver hand til sin dødsdag haft det Sind at ville hielpe alle til Bedste och ingen til Skade, haver ei heller Lyst til at føre nogen i Fald, meget mindre lagde nogen Besværing eller Tyngde paa, men haver været mod dennem som en Fader och hiulpet dennem til Rette med Raad och Daad, haft et medlidigt och miskundigt Ord mod alle, som lidde ilde, gierne gifvet Almisse och i saa Maader bevist sin Mildhed och Velgierning mod alle, som havde hennem behov. In summa, mand kand med al Sandfærdighed och uden Hyklerie sige, at denne velb.

Vincent Steensen og Anne Holck til Steensgaard

s. Mand var høilig begavet med Gudfrygtighed, Oprigtighed, Forstand och Fromhed, hadede al Løgn, Falskhed och Bedrageri, var sanddru och trofast i alt sit Gemyt och Hierte, saa at al dend Berømmelse, mand kand gifve et syndigt Menneske, maa och bør hannem med rette at tilregnes och eftersiges.

Hvad sig nu med denne s. velb. Mands salige Endeligt och Afsked har fra belanger, da eftersom de Svenske tit och ofte have været her paa adskillige Steder for Landet det at ville bestorme, haver denne s. Mand intet skaanet sig, men altid ladet sig finde oprigtig och tro imod sin Herre och Konge och Fæderneland. Forgangen den 6. Febr. Anno 1659 er denne s. Mand reist til Slottet, noget paa Landsens Vegne at forrette, hvar dog imidlertid, om der kom nogen Allarm, Captein Jens Jensen befalet, at hand skulde holde sit Compagni vel i Beredskab, saa vilde hand uden nogen Forhaling være næst Guds Hielp hos hannem igien med det snariste. Och blef saa denne s. Mand paa Slotte Natten over. Strax om Morgenen den 7. Febr. reiste til Rudkiøbing, der ochsaa noget paa Landsens Bedste at bestille. Der denne s. Mand nepper hafde været i Byen 1 time, kom Obristleutenant Bernbach ind til hannem och sagde, at de Svenske var for Landet ved Aandemose med en Hob Dkibe, Skuder och Pramme, hvorfore denne s. Mand uden al Forhaling kom hiem til Steensgaard, førend de Svenske havde fanget Landgang, och strax lod giøre sin Hest færdig och ick gaf sig Stunder at gaa ind engang udi sit Kammer eller Stue, dog udenfor sin Port tog en meget kierlig och venlig Afsked med sin kiere velb. Frue, sagde derhos, at om de ick taledede videre tilsammen her udi Verden, at de da maatte findis udi Guds Rige. Skiltes saa fra hverandre och ønskede Herrens Velsignelse over hverandre. Da denne s. Mand nu med en Hast var kommen til Stedet, som Fienden bestormede, och en Part af dennem vaare da kone i Land, gik den s. Mand meget tapperlig med et heroiske Gemøt an,

Vincents Steensen og Anne Holck til Stensgaard

tilligemed Oberisteleutenant Bernbach och Folket, saa Fienden blef gandske afslagen. Och idet denne s. Mand træffede, blev hand baade skudt igiennem Haanden, och Puchlen paa Pistolen blev afskudt, som endnu er til stede, foruden hans dødelige Skade med nogle til 20 Kugler, som hans Klæder endnu udviser. Och formedelst denne s. Mand vaar saa meget ilde skudt, faldt han i Trompeterens Arm, som var derhos, och raabte til Obristeleutenant Barnbach, som ochsaa blev qvæst, och sagde: Ach Bruder, ich bin geschossen! Ich musz sterben! Thue Du nur deine bedten (!) und halte die Völcker zusammen, dasz sie von einander nicht weichen, sondern ihre Vaterland ehrlich defendiren." Da nu Obristeleutenant fornam, at hand var saa meget ilde qvæst, befoel hand denne s. Mands Tienere, at de strax skulde lægge hannem paa en Vogn, som vaar der hos, och age hannem til Gaarden, och befryctede sig Obristeleutnant, dersom Bønderne och Folket fir det at vide, at hand ikke skulde faa dem til at fægte, om Fienden videre vilde sætte an. Der dend s. Mand var nu kommen til sin Gaard, blev hand baaren ind i sin Stue och sat paa en Stol, och løb hans kiere veld. Frue strax ind i sit Kammer at hente askillige Medicamenter at ville hielpe hannem til rette med, och der hun kom til hannem och lod løse hans Klæder op om hannem, kand ethvert Guds Barn vel tænke, hvor ynkelig hun haver vaandet sig, der hus saae, hvor jammerlig hand var skudt, hvorfor de fik hende ind i en anden Stue, dog ikke uden stor Klage og Skrig; och idet løftede denne s. Mand sine Øine och saae efter hende. Men der Præceptoren, som stod der hos och holdte denne s. Mand om Livet under Armene, fornam, at der vaar ingen Forhaabning och tegn til Livet, blev strax skicket Bud efter Sogne Præsten, hæderlig och vellærd Mand H. Godfred Hansen, och der hand da, det allersnarest muligt være kunde, kom, vaar den s. Mand allerede i Herren hensovet, som dog kort tid tilforn udi sin Sognekirke udi Christi Legem och Blod hafde ladet sig giøre delactig. Och imidlertid, som der vaar Bud efter Sogne Præsten, raabte Præceptor til hannem och sagde: "Eftersom, kiere Junker, at I altid haver haft Gud for Øine och levet gudelig och vel, da tænker nu ochsaa paa den kaarsfæste Jesum Christum, som lide paa Kaarset for alle Verdens Synder", och bad hannem befale Gud sin Siel i Haand; och i dette trykte denne s. Mand med sin venstre Arm, som var uskadt, paa Præceptoris Arm, som hand holdt hannem om Livet med, och lidet derefter saligt i Herren hensov, da Klokken var 7 om Aftenen, udi Erl, och belb. Fru Else Termo, Christian Hardeboes til Nygaard, och denne s. Mands kiere Børns, Erl. och velb. Mands Erik Stenou och erl. och velb. Jomfru Sophia Elisabeth Stenou och erl. och velb. Jomfru Anne Magdalene Krusis Nærværelse, saavelsom flere Godtfolkes, som och var tilstede; da denne s. velb. Mand hafde levet i denne elendige Verden 66 Aar, 9 Maaneder och 7 Dage. Hans Siel er i Guds Haand, hvor den lover och priser Gud med hans udvalde Engle til evig tid.

2. Belangende

Erlig och velb. och nu salig Frue Fru Anna Holck s. Vincents Stenous til Steensgaard hendis adelig Byrd och Stamme, gudelig och christelig, tugtig och oprigtig Lif och Lefnet och saligste Afsked fra denne Verden.

Da er denne velb. s. Frue barnfødt paa Tryggevelde i Sualand Aar 1602 den 1. December, s. Agatæ Dag Aftenen, Klocken var 9, 26, af disse erlige, velb. och Gudfryctige Forældre.

Hendis Fader var erl. o. blb. Mand Detlef Holck til Høygaard.

Hendis Moder var erl. o. velb. Frue Fru Margrete Krabbe til Eskilstrup

Hendis Farfader var erl. o. velb. Mand Henrik Holck til Roehauffue, som haver været udi tvende salige høiloflige Kongers I Danmark, Kong Christian den 3 og Kong Frederich den 2 deris Secreterer.

Hendis Farmoder var e. o. v. Frue Fru Magdalene Reventloff til Søbøe.

Vincent's Steensen og Anne Holck til Stensgaard

Hendis Faders Farfader var e. o. v. Mand Godske Holck och e. o. v. Frue Fru Anne Paavisch til Ballegaard deris Søn

Hendis Faders Farmoder var e. o. v. Frue Fru Karen Lund af Tønsgaard, som var Høibaarne s. Dronning Dorthis Kammer Jomfrue, førend hendes Naade kom her ind i Riget, som var e. o. v. Mand Henrik Lund til Tønsgaard och e. o. v. Frue Fru Magdalene Skramdie deris Datter.

Hendis Farmoders Fader var e. o. v. Mand Anders Reventloff til Søeboe, fordum Obrister udi Fyen, som var e. o. v. Mand Jacob Reventloff och e. o. v. Frue Fru Margrete Flemming deris Søn.

Hendis Faders Mormoder var e. o. v. Frue Fru Zitsell Lange, som var e. o. v. Mand Niels Lange til Kundsbølle och e. o. v. Frue Fru Birgthe Saxtrup til Hellestedgaard deris Datter.

Hendis Morfader var e. o. v. Mand Niels Krabbe til Vegholm.

Hendis Mormoder var e. o. v. Frue Fru Birgte Skauve til Eskilstrup.

Hendis Marfaders Fader var e. o. v. Mand Mogens Krabbe til Vegholm, som var e. o. v. Mand og strenge Ridder Hr. Tyge Krabbe til Bustrup, Danmarkis Riges Raad og Mars, och e. o. v. Frue Fru Anne Rosenkrants til Biørnholm deris Søn.

Hendis Mormoders Moder var e. o. v. Frue Fru Anne Brahe, som var e. o. v. Mand och strenge Ridder Her Tyge Brahe til Tostrup och velb. Frue Fru Sophie Rud af Vedby deris Datter.

Videre denne s. Frues adelige Stamme och Herkomst her at opregne, eragtes uforholdent, efterdi det er enhver, saavel Adel som Uadel, giævet och meget fornem Ridder- och Adelstamme her udi Danmark baade paa Fæderne och Møderne.

Da nu Gud havde velsignet hendes jiære Forældre med denne deris unge Datter, offrede de hende Gud igien och lod hende strax igienføde formedelst Vandbadet i Ordet och saa indplante i Christo ved den hellige Daab.

Hvis denne s. Frues Ungdomsalder och Optuctelse er anlangendis, da haver hendes s. Forældre holdt hende med hendes andre kiære Søskende hjemme hos dem sielf och fra hendes Barndom opholdt hende daglig til Guds frygt, indtil Aar 1606. Da denne s. Frue var 3 Aar gammel, haver hendes kiære Mormoder e. o. v. Frue Fru Birgitte Skave til Vegholm begiæret hende, och tog hende strax med sig, och var hun hjemme udi 3 Aar, och hendes kjære Forældre och Mormoder et meget lydigt och dygtigt Barn och af første Ungdom af Gud begavet med alle Dyder, och tiltog dagligen jo mere och mere i Yndest och Huld hos alle Mennisker, saa det strax lod sig see, at hun skulde blive Gud och Menniske behagelig. Och blef saa siden hos hendes forbenævnte kiære Mormoder.

Der nu denne s. Fruer var paa sit 19 Aar, fik erl. och velb. Mand Vincent's Stenou til Steensgaard, de høibaarne Herres Kammer- Juncker af Guds Forsyn i Sinde hos e. och velb. Mand s. Ditlef Holck och e. och velb. Frue e. och velb. Frue Fru Margrete Krabbe til Eskildstrup kiærligen at lade bede om hende, udi hvilken hans Begiæring de och samtykke, och blef hun hannem tilsagt den 13. Jun. udi i Kiøbenhafn i Herredagen, som holdtes 1623. Och gjorde hendes forbemeldte s. Forældre deris Brøllups Höitid och Æris Kost udi Kiøge Søndagen efter Alle Helgens Dag, som infaldt den 2. November 1623. I dette deres lifsalige och gudelige Ecteskab haver hun levet med sin kiære Hosbunde meget christeligen, kierligen och vel udi 35 Aar 14 Uger ringere 1 Dag. Gud haver midlertid velsignet dennem med 15 Børn, at hvilke den samme Herre de 5 før deris s. Forældris Død til sig haver bortkaldet, som var erlig och velb. Hans Stenou, e. o. v. Henrik Stenou och e. o. v. Jomfru Anne Magdalene Stenou och tvende, hvis Siæle Gud før Fødselen annammede.

Och efter denne s. Frue er ved Døden afgangen, haver Vor Herre kaldet fra denne elendige Verden til sit Riges Salighed och Ære en af hendes kiære Sønner, som er e. o. v. Mand Christian Ulderich

Vincent Steensen og Anne Holck til Stensgaard

Stenou, hvis Lig staar och her i dette Herens Hus at gjøre sine s. Forældre Geleide i deris Sovekammer och med dennem lukke Døren til sig och der med dennem at skiule sig et Øyeblik, til Vreden gaar over. De 9 andre, som er e. o. v. Mand Eiler Stenou, e. o. v. Hans Ditlef Stenou til Steensgaard, kgl. Mayt. General Adjudant, e. o. v. Mand Joachim Christopher Stenou, e. o. v. Mand Henrik Stenou, e. o. v. Mand Erik Stenou och e. o. v. Frue Fru Matgrete Stenou, s, Tyge Krusis til Ballegaard, och e. o. v. Jomfru Sophia Elesabet Stenou, e. o. v. Jomfru Brigthe Maria Stenou, och e. o. v. Jomfru Hildeborg Stenou, endnu igien leve, den almægtigste Gud dennem udi denne deris store Sorrig och Bedrøvelse, som Gud denmme med haver hiemsøgt, idet hand begge deris s. Forældre paa kort Tid dennem haver frataget, naadeligen trøste, saa och sielf efter sit eget Løfte være deris Fader och Forsvar, och unde dennem, de deris ædelige ocg ypperlige Forældriss gode och christelige Fodspor maatte efterfølge.

Hvis ellers denne s. velb. Frues christelige Lif och Lefnet er anrørrendis, da er dette om hende i Sandhed at vidne och bekiende, at hun med Flid haver ladet see en ret særdelis Andagt och Gudfryctighed efter det Løfte och Forbund, som hun tilforn hafde gjort med Gud i Daaben, til hvilket dis bedre at ihukomme hun idelig i sin Velmagt haver besøgt Herrens Hus, flittig hørt Herrens Ord och brugt Jesu Christi høiværdige Sacramente och alvorligen stedse haft Gud for Øinene och ikke samtyct udi Synden och ey med nogen Uskikkelighed givet Aarsag til Forargelse. Och som hendes gode s. Forældre af Ungdommen have varet hende til Guds frygt och givet hende gode Exempler, saa blev hun ved sin Livstid at følge deres Fodspor, saavelsom til Døden baade Morgen och Aften paa sine Knæ udi sit Kammer gjorde sine Bønner til Gud och med hindis andre gudelige Læsning, Øvelser och skrevne Bøger, som hun sielf med sin egen Haand ud af Bibelen och andre lærde Mænds Bøger have componeret och sammenskrevet, hvorudi hun sig dagligen forlystede och idelig øvede.

Imod sin kiere s. Hosbund haver hun bevist al Fromhed, Tugt, Samdrægtighed, Trofasthed, Kiærlighed, Lydighed och Tienstactighed, Ja hun var hannem en Hustru och hand hende en Hosbund efter deris Hierters Begiæring, saa hendes s. Hosbundis bedrøvelige och sorrigfulde Skilsmisse fra hende udviser, hvad deris Ecteskab och Hierters Omgjengelse haver været, idet den s. Enke paa andet Aars Tid haver sørgelig och ynkelig begrædt hans Død, indtil Gud hende kaldet fra denne Verden.

For hendes Børns Velfærd, Promotion och Forfremmelse haver hun havt ret moderlig Omsorg och Bekrymring, och med største Fornuft omgaaedes med dem elsket och æret, efter Apostelens Formaning udi Guds Frygt dennem optugtet, saa vidt deris Alderkunde taale. Omod sine Jævnlige haver hun været from och oprigtig, gjort hver mand det Skiel, hun sielf vilde have, och ellers altid imod dem, som ringere vaare, haver hun bevist sig med synderlig Godvillighed och gierne tient enhver med en god Villie, udtolket alting enhver til Bedste, saa vidt muligt haver været, aldrig havt Lyst til at høre, at andre skulde fortælles, meget mindre sielf at fortale andre. Imod sine Folk och Tienere haver hun stedse bevist sig mild och altid gierne søgt deris Forfremmelse och bedste och forseet mange med Giftermaal fra sig, som ere utallige; hun haver och bevist sin Rundhed och Kierlighed imod denne Kirke och Herrens Huus, med smukke Ornamente voris Altar bepydet och end videre havde i Sinde, dersom Vor Herre havde sparet denne s. vrlb. Frue, til Kirkens Beprydelse at ville forære och give. Och over alt, at hun imod de Fattige haver ladet see en christelig Liberalitet och Rundhed, och det icke allene i Velmagt, ved daglige Almisser, saa hun icke havet ædet sit Brød allene, men endoch været den blindes Æie, den haltes Fødde och den fattiges Moder, idet hun baade før, saavelsom udi denne forgangne onde och bedrøvelige Tid haver reddet mange Menneskers Liv, huset och hælet mange arme och fattige Folk och haver brudt sit Brød for den hungrige. Och maa der udover denne s. Frue med Tabitha høiligen berømmes, at hun var fuld af gode Gierninger och Almisse, som hun gjorde. In summa, der laa udi hende et gudfrygtigt, fromt, dydigt, oprigtigt och ydmygt

Vincent Steensen og Anne Holck til Stensgaard

Adels Hjerter, hvis lige før neppelig er hørt, hvorfor mange Mennesker ikke noksom kand begræde hendes Død och maa vel beklage, at saadant et umisteligt Gemyt, baade for Rige och Fattige paa dette Land, er desværre borte.

Hvad sig med denne s. Frues Sygdom och salig Endeligt fra denne Verden belanger, da er dette ganske Land vitterlig, hvad Bedrøvelse, Sorrow och Modgang kun mange Aar haver udstandet och nu i Synderlighed fra den Tid, hendes s. Hosbund udi Herren bertdøde, saa hun meesten siden haver været meget svag och skrøbelig, och endog hendes Kræfter siuntes mest at svækkes och Styrke at aftage, haver hun doh gjort sig stærkere, end hun nogen Tid var, paa det hun kunde komme til Kirke at høre Gids Ord, haver dog altid sagt, at hun biede ikke længe efter hendes s. Hosbunde, førend Vor Herre kaldte hende. Och nu forleden 1659 ved Mortensdag er hun blevet meget svag, dog ikke haver begivet sig til Sengs, men altid staaet imod, vænet och klaget sig, men dog paa det sidste maatte begive sig til Sengs hened 5 Uger før Jul, och var meget svag och skrøbelig, saa for meneskelige Øine at see var der ingen Forhaabning til Livet, hvorfor hun haver betænkt sin Saligheds Sag og ladet sin Sognepræst H. Godfred Hansen kalde til sig, som hende efter christelig Beredelse och Absolution til hendes Tros Bestyrkelse och vis Firsikring paa det evige Liv skulde meddele Christi Legeme och Blod, hvilket hun och med god Devotion och Andact til sig annammede. Och der hun nogen Tid derefter havde ligget stille hen, brød hun sig op och gjorde sig stærkere, end hun havde Evne til, och gik meget svag och skrøbelig at forrrette alating flittig och vek udi sit Huus, indtil dend 9. May sidst forleden, saa hendes Siugdum och Svaghed haver da taget Overhaand, at hun maatte da endelig begive sig til Sengs igien; och lod hendes Suigdom sig ansee som en hidsig Feber; laa da stille hen med stor Taalmodighed och Guds inderlig Paakaldelse. Anden Dagen derefter kom denne s. Frues Søn, erlig och velb. Mand Christian Uldarich Stenou hiem fra Rudkiøbing, gik strax ind til hende och spurde hende, hvorledes det var fat, och hvor hun klaget sig. Hvortil hun svarede: Søn lille, der er, som Gud vil have det, sagde och, hun troede icke, hun gik derfra denne Gang, hvorfore hun bad hannem, at hand som hendes lydige Søn vilde see hans umyndige och smaa Sydskende til Gode, och dersom Gud nu vilde kalde hende, hand och lofvede hende at ville holde och gjøre. Men den fromme Mand trøstede hende och sagde, at Vor Herre hialp hende ved denne Gang, och troede icke, at Vor Herre skulde straffe dem saa hardt, at hand nu skulde ochsaa gjøre dem saa snart moderløse. Laa saa denne s. Frue meget stille och taalmodig och blef jo mere och mere Dag fra Dag siug och svag, hvorfor hun lod Sognepræst Hr. Godfred Hansen kalde til sig, at han med Guds Ord hende kunde trøste; men noget tilforn, nemlig Skiærtorsdag havde denne s. Frue været her udi Kirken och gjort sig delactig udi Christi Legem och Blod. Och blef hendes kiøre Sognepræst siden altid hos hende baade Nat och Dag och foreholdt hende Guds Ord indtil hendes sidste Aandefang.

Den 16. May besøgte erlig och velb. Frue Fru Sophie Pors, Klaus Gaggis til Schousgaard, hende och bad den s. Frue hende, der hun kom, at hun vilde blive hos hende, indtil de saae, hvad Gud vilde gjøre; hvilket Fru Sophie lovede, och var hos hende med stor Flid och Bekymring, indtil Gud kaldede hende. Den 18. May besøgte erl. och velb. Frue Fru Berthe Vind och erl. och velb. Frue Fru Elisabeth Termou, Niels Hardeboes til Egeløcke och erl. och velb. Frue, Fru Else Termou, Christian Hardeboes til Nygaard, hende och lod det samme Dag sig ansee, ligesom det blef noget bedre med hende. Dend 19., som var om Løverdagen, blev hun noget vogere, end hun nogen Tid havde været, hvorfor hun lod sin Søn, e. o. v. Christian Uld. Stenou komme til sig och sagde til hannem, at naar Gud kaldede hende, saa laa det, som de skulde klæde hende udi, i hendes Kammer, och en Seddel derhos, hvorledes de skulde klæde hende, och havd Text hun vilde have prædiket over sig. Los saa altingest betemme och begierede, at Sognepræsten skulde komme ind til hende och videre trøste hende med Guds Ord, hvilket och skete, och ellers altid læste den s. Frue sielf

Vincents Steensen og Anne Holck til Stensgaard

och bad Gud inderligen om en god Forløsning, och altid, fra det første hun blev siug, laa stedse med sammenlagde Hænder, læsede och havde sine gudelige Tanker, at lige saa snart Sognepræsten havde foreholdet hende en Sentens af Guds Ord, vidste hun strax en anden igien, som kom dermed overens. Och blev hun saa stille liggende udi Bøn og Paakaldelse och bad altid om en naadig Forløsning. Om Søndagen, der Sognepræsten paa sit Embeds Vegne var reist til Kirke at forrette Gudstieneste, lod hun kalde Skolemesteren paa Gaarden ind til sig och begierede, at han vilde læse noget for hende, och kaste han strax udi Psalteren och læste den 130 Psalme: Af det dybe raaber jeg Herre, til Dig etc., och der hans hafde udlæst och den s. Frue ochsaa sielf Ord fra Ord efter, sagde hun: Ja, det er min Psalme, som ieg vil have til Text over mig. Herforuden læste han och den 102 Psalme: Herre, hør min Bøn och lad mit Raab komme til Dig, och læste den s. Frue Ord fra Ord efter hannem. Siden laa hun saa stille i Herrens Frygt och hendes gudelige Tanker, med sammenlagde Hænder altid læsede; laa meget stille och havde givet sig ganske fra Verden.

Den 25., som var om Fredagen, besøgte erl. og vlb. Frue, Fru Karen Pors, s Berent Peitersens til Skovsbo, hende, och der hun kom til Sengen til hende, kunde den s. Frue icke vide, hvem hun vaar; hun gav sig da ingen Tanker om denne forfængelig Verden eller om noget Menniske. Om Løverdagen, som var den 26. May, haver alting iligen sig til Døden forandret, och laa dog idelig och læste; der Klokken var ved 3 Eftermiddag, begiærede den s. Frue, at de vilde give hende noget at læske sig paa, hvilket hun och saa bekom, och laa saa stille och sactedes jo mere och mere. Och da Sognepræsten iblandt andet, som han hende af Guds Ord foreholdt til sin Siæls Vederqvægelse, formanede hende at være tilfreds med Gud, enten hun vilde havde det til Døden eller til Livet; och der hun da formedelst Afmægtighed ikke kunde svare, gav hun Tegn med Haanden, at hun saadant til Trøst kraftig befandt, och vilde gierne være tilfreds, hvorledis Gud det vilde have ed hende. Och der den s. Frue laa udi Dødsens Angist, blev alle baade Adel och Uadel, som hos hende var tilstede, med Sognepræsten knæfaldendis giort Bøn til Gud om en naadig Forløsning. Och stax derefter imellem 10 och 11 om Aftenen sagtmodelig och sødelig uden nogen Bevægelse i nogen Maade i Herren bortsov, udi erl. och velb. Mand Christian Hardeboes til Nygaard, och erl. o. velb. Mand Rubek Gaggis til Skovsgaard, och e. o. v. Frue, Fru Marren Hardeboes til Nygaard deris Nærværelse, saa och udi denne s. Frues Børns e. o. v. Mand Christian Uldarich Stenou, e. o. v. Mand Erik Stenou och e. o. v. Jomfru, Jomfru Anne Magdalene Krusis, saavel som Sognepræstens, hans Hustrues och andre Godtfolkis Nærværelse, der hun havde fremdraget sit Liv her i dette Livs Møisommelighed 57 Aar 3 Maaneder 3 Uger och 5 Dage.

Christelig och gudfryctig levede denne salige Frue, taalmodig af Ungdom til sit Endeligt bar och drog Herrens Aag, salig och sødelig sov hun hen i Herren.

Den samme Herre och Gud, hvilken hun baade levede och døde, unde och forlene hende med alle tro Christne och Guds Børn en Glædelig och ærefuld Opstandelse. Amen.

3. Anlangende

Erlig och Velbiurdig, nu salig hos Gud Christian Uldarich Stenou til Steensgaard, hans fornemmelig adelig Biurd och Herkomst, Christelig och berømmelig Livs och Levnets Fremdragelse och salig Afskeed fra denne Verden -

Da er denne s. Mand fød paa sin fæderne Gaard Steensgaard, der mand skref efter Christi Fødsel 1630 den 30 Octob. af disse erl. velb., gudfrygtige og nu salige Forældre:

Hans Fader var erl. och velb. Mand Vincents Stenou til Steensgaard, kgl Matts. velbetroede Landsdommer, forordnede Krigs Commissarius paa Langeland och Befalingsmand over Tønsberg Provsti.

Vincent's Steensen og Anne Holck til Stensgaard

Hans Moder var erl. och velb. Frue, Fru Anna Holck, begge nu hos Gud.

Videre denne s. Mands Ahner at opregne agtes uforældent, baade fordi eders Kiærlighed haver hørt hans kiere s. Forældres Herkomst der af Stæden at være oplæst, saa och efterdi det er alle och enhuer vitterligt, hannem baade paa Fæderne och Møderne af god gammel fornemme Ridder- och Adelig Stamme her i Riget at være fød och baaren.

Der Gud Allermectigste nu haver begavet hans kiere Forældre med denne deris unge Søn, have de ikke forsømt hannem strax ved Bøn och Paakladelse Herren igien at opoffre och ved den hellige Daab udi den christen Kirke at lade indpode, paa det han saaledes kunde blive en ret Lem udi Christo och sand Medarving til det evige himmelske Rige, hvortil Gud hannem nu haver bortkaldet. Siden ochsaa, paa det hand dis bedre kunde tiltage och forfremmis baade udi Guds frygt saavel som ochsaa anden loflig Videnskab, have de strax, saa tidlig hand noget kunde skjønne, holdt Skolemestere til hannem hjemme med sine andre Sydsken at informeris och oplæris, indtil hand vaar 16 Aar gammel. Derefter er han den 26. Dec. 1646 af hans kiere s. Forældre forsendt til Frideriksborg, hvor han kom udi hans kgl. Mayst. vor allernaadigste Herres och Konges, høiloflig Hukommelse, Konning Christian den Fjerdis Tieneste for Page. Och eftersom hans kgl. Mayst. efter Guds behagelige Villie ved Døden afgik udi Herren udi Kiøbenhafn den 28. Febr. 1648, er denne s. Mand in Aprili derefter komme i Tieneste och for Page hos voris allernaadigste nu regierendis Herre och Konge, Konning Friderich den Tredie.

1650, 17. Augiusti efter hans kgl. Mayst. naadigste Befaling forreiste hand ud til Itzehoe til Hr. Statholder, hans grevelig Naade, Hr. Christian Rantzow til Bredenburg, at skulle følge hannem paa Reisen til Keyserlig Mayst. at opvarte hannem, eftersom hans grevelige Naade skulde paa kgl. Mayst. Vegne empfangne det holsteinesche Lehn, och gjorde saa sin Reise ind i Tyskland med dend Bassade och siden med hans grevelig Naades Forlof reiste videre paa sin egen Haand ind i Ungarn och besaae de fornemste Stæder paa de tyske Grændser ad Tyrkiet, reiste saa tilbage til hans grevelig Naade och her ind i Danmark til hans kgl. Majestæt i sin forrige Tieneste igien.

1652 in Augiusti blev denne s. Mand af hans kgl. Maust. gjort verhaftig paa Kiøbenhafns Slot och forlovet at reise uden Lands at besee, hvad værd var paa de fornemste Stæder, och videre at lære sine adelige exercitier och Sprog, och blef af kongelig Naade benaaet med en aarlig Pension til at reise med; tog saa hans underdanigste Afsked fra Hove och reiste hjem til sine kiere Forældre den 28. Aug., der han havde opvartet hans Mayst. voris allernaadigste Herre och Konge och hans Mayst. Hr. fader udi 7 Aar. Blev saa denne s. Mand hos sine Forældre paa 5 Ugers Tid, forreiste saa fra Steensgaard den 3. October 1652 igiennem Odense och strax med Posten derfra til Hamborg och siden først til Holland, hvor hand sig nogen tid forholdte och imidlertid beflitted sig paa sine adelige Exercitier och Sprog. Reiste siden derfra til Flanderen och gaf sig i Tieneste under General Leutenant Uldarich Gyldenløve, som den Tid var General Major under den spanske Armee, och tiente under hannem for Lautenant paa andet Aar i Captain Israell von Loon hans Compagni. Tog saa sin rigtig Afsked derfra og siden tog sin reise igiennem Flanderen och Brabant och gik lige ind ad Frankrig til Paris och der en Tid lang holdte sig udi Sproget och boglige Konster sine Exercitia. Siden begav sig paa Academiet til Orleans for at forblive perfectiomeret udi Sproget, gjorde siden en Tour ned i Landet til Nantes och kom saa tilbage til Orleans och gjorde sin Reise igiennem gandske Frankrig for at besee de fornemste Stæder. Siden forreiste hand til Lands igiennem Italien och til det Kongerige Neapolis och besaa meesten alle de fornemste Stæder och mange skjønne Byer, som for Vidtløftigheds Skyld at opregne paa denne Tid bliver efterladt.

Tog saa sin Reise tilbage igien ind i Italien, igiennem Tyskland indtil Holland, hvor hand forblef nogle Maaneder. Men der denne s. Mand, som nu sagt er, saaledis udi 5 Aars Tid havde reist och

Vincents Steensen og Anne Holck til Stensgaard

beseet adskillige fremmede Lande, haver hand /eftersom hand fik Skrivelse fra sin kiære s. Fader anlangende om Krigen, at han skulde forføye sig hiem) begivet sig strax paa Reise her ind i Danmark, och lykkelig kommen hid til Steensgaard den 2. May 1657, hvor hand med stor Glæde er antagen af sine kiære Forældre. Strax efter denne s. Mand vaar nu hiemkommen, begav hand sig til Kiøbenhafn och offererede hans Mayst. sin Tjeneste, eftersom hans Mayst., førend han reiste ud af Landet, hafde benaaet hannem med en aarlig Pension, saa hans Mayst. haver ladet sig det vel befalde, och beføl, at han strax skulde begive sig over til Fyen til H. Anders Bild, Rigens Mars, at han skulde gjøre hannem til Ritmester och give hannem et Compani. Och begav sig strax til forbemeldte Rigens Mars och reiste men hannem til Frideriksodde, hvor hand blev Fange ud af de Svenske, der det overgik, och sad fangen, indtil Freden blev giort. Kom saa hiem den 1. Martii, och blef her hos sine kiere Forældre, och siden, der de Svenske vilde bestorme Landet, haver han ladet see sin Oprictighed och Troskab imod sin Herre och Konge och sit Fæderneland, som Gud och dette gandske Land kand vidne, at hand haver standet imod sine Fiender efter hans s. Faders Død som en erlig tro dansk Mand.

Hvad sig nu hans christelig Lif och Lefnet belanger, da haver hand først over alle Ting søgt Guds Ære och flittig hørt Guds Ord, brugt ofte med allerstørste Aadact och reverenze det hellige Christi Legems och Blods Sacramente til sin Troes Bestyrkelse och Besegling paa sine Synders Forladelse. Imod sin Herre och Konning haver denne s. Mand altid ladet see sin Troskab och Lydighed, daade men han opvartet hannem, saa och nu i denne onde Tids Tilstand och af yderste Flid och Formue beflittet sig paa underdanigst saaledis at forrette det, som kunde være hans Mayst. til anhenem Tieniste och Velbehag och sit Fæderneland til Gavn och Gode; hvorfor ochsaa denne s. Mands Død och Afgang er af hans Mayst. meget hart beklaget, der hand spurde, at hand var død, och havde altid havt i Sinde at ville brugt hannem i andre Occasioner. Hans gode s. Forældre haver hand næst Gud over alting elsket och æret, ocg udi denne hans s. Moders bedrøvelige Stand haver hand derover med Rette haver været hendes Øiens Lyst och, næst Gud, største Glæde. Och efterat Gud havde kaldet hende herfra, haver denne s. Mand hendes Huus och Huusgesinder med god Forsiun sagtmodelig och forsictelig vel regieret. Och imod hans kiere Sydskende haver hand i lige Maade altid været huld og god, ochsaa gierne ønsket och søgt deres Velfærd som sin egen och staaet dem udi Faders och Moders Sted efter deris s. Forældris Død. Mod sine jævnlige haver hand sig saaledis forholdet, at alle maa give hannem efter, at hand sig saaledis forholdet, at alle maa give hannem efter, at hand haver været en meget from, dyderig, oprigtig, sanddru och trofast Mand. Mod hans Tienere och Folk vaar hand meget mild och god och ikke lettelig lod sig bevæge til Vrede eller Hastighed, men heller alting med det bedste overbar. Hand haver været de fattiges och fremmedes Hiælpere, brudt sit Brød for den hungrige och klædet den nøgne och aldrig nogen ladet gaa trøsteløs fra sig, som hannem mueligt vaar at hielpe; saa hans store Rundhed imod de arme vel med mærkelige Exempler kunde bevsises, hvilket dog her forbigaaes, fordi mand vel veed, at hand derudi søgte Guds Ære och ikke nogen verslig Roes, ey heller begiærede, det skulde være andre end Gud och dennem, hand i saa Maader gjorde til Gode, bevist. Kortelig da kand med al Sandhed denne s. Mand eftersiges alt, hvad der om en gudfryctig, ypperlig, fornemme, god och oprictig Mand kan meldis, saa hans høybedrøvede kiere Sydskende och fornemme Slægt och Venner haver dennem til Trøst och fornemme Slægt och Venner haver dennem til Trøst och allerstørste Husvalelse denne velb. Mands meget ædelige, herlige och udødelige Navns Berømmelse, som sandfærdeligt af alle hannem eftersiges.

Hvad sig nu denne s. Mands salig Endeligt och Afsked herfra belanger, da eftersom den s. Mand vaar forskreven til det Mode udi Kiøbenhafn den 8. Septemb. af hans kgl. Mayst., hvor hand imidlertid forrædiske Vis paa Gaden imellem 9 och 10 om Aftenen den 23 sept. blef dødeligen forvunt, dog

Vincent's Steensen og Anne Holck til Stensgaard

levede noget der efter, saa hand blev trøstet ud af Herrens Tienere, som der tilstede vaar. Och der denne s. Mand fornam, ay der vaar ingen Lif mere her i Verden at forvente, haver hand lagt sine Hænder tilsammen och befalet Gud sin Siæl och sagt: Gud være min Sjæl naadig! O Herre, idin Haand befaler jeg min Aabd,. Och idet meget sactelig i Herren bortsov udi mange fornemme Herremænds, Fruers och Jomfruers Nærværelse, som der vaare tilstede, der hand havde levet udi denne Grædedal 29 Aar 10 Maaneder 3 Uger och 2 Dage.

Vi ville have hannem den Almægtige Gud troligen befalet paa Siælens Vegne til en ærefuld och glædelig Opstandelse paa den yderste Dommedag med alle Guds Udvalde och der at samles och blive hos Gud och alle rette Guds Børn evindeligen.

